

ZIARUL “HAFTA ICI” (hafta-ichi.com), Baku, 02 noiembrie 2012.

“AZERBAIDJANUL ESTE A DOUA MEA PATRIE”

Tasin Gemil: “Aș vrea mult ca guvernul Azerbaidjanului să susțină Institutul nostru”

Convorbire exclusivă în “Hafta Ici” cu fostul ambasador al României în Azerbaidjan,

Tasin Gemil.

Deși au trecut 9 ani, de când cel dintâi ambasador al României în Azerbaidjan, Tasin Gemil, și-a încheiat misiunea și a plecat din țara noastră, această persoană nu a fost niciodată uitată de către toți cei care l-au cunoscut, îndeosebi de către jurnaliști. Prin felul său de a fi, sincer și prietenos, prin amabilitatea sa, acest diplomat român de origine turcă a lăsat în Azerbaidjan amintiri din cele mai frumoase. Exprimându-ne dorința de a face cu domnia-sa un interviu prin internet, a acceptat cu plăcere.

Mai întâi, l-am întrebat pe dl.Gemil: **unde locuiește și cu ce se ocupă**. Iar răspunsurile sale le puteți citi singuri.

- ***Locuiesc în Capitala României, București. Dar, în anumite perioade, rămân și în casa mea din orașul Constanța, de pe malul Mării Negre. Acum, lucrez în cadrul Universității “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Orașul Cluj-Napoca se află în partea de vest a României, în regiunea Transilvania, și este un oraș vechi cu o cultură bogată. In Universitatea noastră, care își are originile în anul 1582 (corect:1581), învață 60.000 de studenți. Pentru informarea dv., mai spun că, în această Universitate, în anul 2008, a fost înființat “Institutul de Turcologie și Studii Central-Asiatice”, care funcționează sub conducerea mea. La inaugurarea Institutului, la 30 octombrie 2009, a participat și ambasadorul Azerbaidjanului în România, bunul meu prieten Eldar Hasanov. Pe scurt, călătoresc destul de des la Cluj-Napoca. Dar, mai merg și în Suedia, deoarece acolo trăiesc fiica mea, ginerele și nepotul meu. Iar aceste răspunsuri la întrebările dv. le scriu chiar în Suedia.***

- **Cum vă amintiți acum de Azerbaidjan, unde o vreme ați lucrat ca ambasador ? Ați mai păstrat legături cu Azerbaidjanul ?**

- *Vreau să vă mărturisesc cu toată sinceritatea că, Azerbaidjanul a devenit a doua mea patrie și așa va rămâne până la sfârșitul vieții mele. Eu am fost primul ambasador al României în Azerbaidjan. Am iubit și iubesc mult poporul azerbaidjan. Sunt sigur că și azerbaidjenii păstrează amintiri frumoase despre mine. Baku îmi este un oraș drag. Atunci când aud vreo vorbă despre Baku și, în general, despre Azerbaidjan, sunt foarte atent. Mă bucur pentru reușitele voastre și mă întristez când aveți neazuri.*

- *După ce ați părăsit Baku, ați mai venit în Azerbaidjan ? Și dacă da, cu ce scop ați venit ?*

- *Am revenit în Azerbaidjan după trei ani de la încheierea misiunii mele de ambasador, în anul 2006. În acea vreme, eram ambasadorul României în Turkmenistan. În călătoria mea la Baku era legată de îndeplinirea misiunii mele diplomatice. După aceea, am mai venit de câteva ori la Baku, în același scop. În ultimul timp, primesc deseori invitații la manifestări cu caracter științific, cultural și politic organizate la Baku. Cea mai recentă călătorie a mea la Baku a fost în octombrie, când am participat la Forumul Internațional Umanitar. La fiecare revenire constat cu bucurie că Baku devine un oraș mai frumos, mai dezvoltat, mai modern.*

- *Când erați ambasador la Baku, prin felul dv. de a fi, sincer și apropiat, ați câștigat mulți prieteni. Este interesant pentru noi să aflăm dacă acești prieteni v-au căutat și după plecarea dv. din Azerbaidjan ? Cel puțin, ați avut convorbiri telefonice cu ei ?*

- *Eu aveam în Azerbaidjan mari prieteni și înainte de a fi numit ambasador. De pildă, regretatul academician Ziya Bunyadov, (profesorii) Musa Qasimli (și) Nesib Nesibli, (deputatul) Hadi Recebli ș.a. Desigur, au fost unii care mi-au dat telefoane, din când în când. Dar, pentru că lucram în altă țară, eu nu am putut da telefoane în Azerbaidjan. Mă bucură faptul că am dobândit prieteni foarte valoroși în Azerbaidjan. Printre ei se află și un geniu ca regretatul Bahtiyar Vahabzade. Cred că el este cel mai mare Om pe care l-am cunoscut în viața mea. De asemenea, Eldar Hasanov este pentru mine un prieten de excepție. Dar, mărturisesc cu regret și faptul că, au fost și prieteni care m-au dezamăgit. Dar, nu mă supăr, căci așa este viața.*

- Este adevărat, ați spus că aveți legături cu Eldar Hasanov. Dar, am vrea să știm dacă, în general, aveți relații cu Ambasada Azerbaidjanului în România, dacă sunteți invitat la acțiunile organizate de aceasta ?

- *Desigur, ambasadorul Eldar Hasanov este un diplomat foarte bun și, în același timp, el este un prieten prețios, un om valoros. Am relații apropiate atât cu el, cât și cu diplomații Ambasadei, chiar cu lucrătorii de rând de acolo. Ambasada mă invită deseori. Iar eu mă străduiesc să particip la aceste acțiuni. Doresc să fac la fel și în viitor.*

- După Azerbaidjan ați devenit ambasador în Turkmenistan. Care dintre aceste țări este de neuitat pentru dv ?

- *Misiunea mea următoare, cea în Turkmenistan, fusese stabilită încă de când lucram în Azerbaidjan. Am fost trei ani ambasador în Turkmenistan, între septembrie 2004 și septembrie 2007. Iar în Azerbaidjan am lucrat cinci ani, între noiembrie 1998 și decembrie 2003. Deoarece în Azerbaidjan am îndeplinit pentru prima oară misiunea de ambasador, la început m-am confruntat cu unele dificultăți. Aveam nevoie de experiență practică. În îndeplinirea cu succes a misiunii mele mi-au fost de ajutor și prietenii din Azerbaidjan, care aveau funcții oficiale sau lucrau în alte locuri. Astfel că, atunci când am ajuns în Turkmenistan, eram deja diplomat profesionist. Intre Azerbaidjan și Turkmenistan există asemănări și deosebiri. Dar, pentru un diplomat adevărat, fiecare țară unde își îndeplinește misiunea are particularități și farmec. Astfel că, și din Turkmenistan păstrez amintiri din cele mai plăcute.*

- Intre toți ambasadorii din Azerbaidjan erați unicul cu care ziariștii puteau să stabilească oricând legătură și să vă vadă personal. Am vrea să știm dacă și în Turkmenistan ați creat aceleași înlesniri jurnaliștilor ? Și, în general, ce fel de deosebiri ați constatat între ziariștii turkmeni și cei azerbaidjeni ?

- *Ziariștii turkmeni sunt la fel de profesioniști ca și dv. Am manifestat și față de ei aceeași deschidere și am căutat să am relații cât mai apropiate cu ei. Dar, trebuie să*

mărturisesc faptul că, din cauza unor particularități ale Turkmenistanului, nu am reușit să am cu ziariștii turkmeni relații atât de strânse pe cât aș fi vrut.

- *Ambasada pe care o conduceați în Azerbaidjan acorda anual burse de studii în limba română unor tineri azerbaidjeni. Ca un învățat, ca un profesor sunteți și astăzi interesat de studiile tinerilor azerbaidjeni ?*
- *Fără îndoială. Fiind profesor la bază, atunci când am lucrat ca ambasador, am acordat o mare însemnătate științei, culturii și învățământului. Dacă vă amintți, vă spuneam deseori că, dacă între două țări sau popoare relațiile politice și economice pot înceta în scurt timp, legăturile culturale pot dura veacuri la rând. De aceea, în calitatea de primul ambasador al țării noastre la Baku am vrut să așez relațiile dintre România și Azerbaidjan pe temelii cât mai solide, adică am vrut să le construiesc pe baze culturale. De aceea, m-am străduit să fac cunoscută cultura românească în Azerbaidjan, și pe cea azerbaidjană în România. Aici trebuie să menționez că, până în 2001 (când s-a deschis Ambasada azerbaidjană la București), mi-am asumat rolul de ambasador al Azerbaidjanului în România. În acest sens, au fost înființate și două organizații de cultură și prietenie. Soția mea fiind profesoară, a predat tinerilor azerbaidjeni lecții de limbă și literatură română. Au fost organizate multe acțiuni pentru a face cunoscute azerbaidjenilor geniile culturii românești, cum sunt : Mihai Eminescu, George Enescu, Constantin Brâncuși, Nicolae Titulescu și Dimitrie Cantemir. Mulțumesc prietenilor azerbaidjeni, care ne-au ajutat foarte mult în organizarea acestor țirani. Pentru ca unii dintre ei să cunoască direct România, i-am trimis la cursuri de vară de două-trei săptămâni în țara mea. În același timp, am reușit să obțin pentru tinerii azerbaidjeni 12-14 burse de studii universitare în România. Doi dintre aceștia, Fahri Karimli și Iqbal Hajiyeu, și-au făcut și studiile doctorale în România, sub îndrumarea mea științifică. Mă mândresc cu ei. Chiar unul din obiectivele principale ale Institutului de Turcologie și Studii Central-Asiatice, creat în cadrul Universității Babeș -Bolyai, este continuarea largită a acestor inițiative. Altfel spus, Institutul își propune să facă cunoscute în România, Azerbaidjanul, Turcia și celelalte state și comunități turcofone, în scopul consolidării și dezvoltării relațiilor bilaterale. Incepând cu anul academic 2011-2012, în Institutul nostru se predau cursuri de limbă, istorie și cultură azerbaidjană. În prezent, se constată o creștere a interesului românilor față de istoria și cultura azerbaidjană. Ambasada Azerbaidjanului de la București, personal ambasadorul Eldar Hasanov arată interes și grijă față de Institutul nostru. Dar, cu toate acestea, aș vrea mult ca și Guvernul Azerbaidjanului să susțină Institutul nostru. Înființarea acestui*

Institut nu a fost ușoară, dar el poate fi închis foarte ușor ! După părerea mea, acest Institut reprezintă o mare oportunitate pentru a face cunoscut Azerbaidjanul în România și în Europa Centrală. In regiunea noastră nu există un alt Institut care să acorde Baku-ului asemenea posibilități largi.

- Ultima întrebare: vă gândiți să scrieți o carte legată de activitatea dv.diplomatică, în care să împărtășiți desigur și amintirile dv. din Azerbaidjan ?
- *Prin intermediul ziarului dv., vreau să dezvălui un mic secret. Impreună cu un tânăr ziarist român am început deja lucrul la o carte de memorii. Adică, ziaristul îmi pune întrebări, iar eu răspund. Sper ca în anul care vine să terminăm această carte. Fără îndoială, în această carte își vor găsi locul și multe amintiri legate de Azerbaidjan și de prietenii mei de acolo.*

Vüsal Tağıbeyli